

Sygn. akt I ACa 100/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Roman Sugier (spr.)
Sędziowie :	SA Joanna Naczyńska SO del. Tomasz Tatarczyk
Protokolant :	Agnieszka Szymocha

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2018 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) FINANSE Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko A. M. (1) i G. M.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 31 października 2017 r., sygn. akt II C 520/15

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanych na rzecz powódki 4 050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Tomasz Tatarczyk	SSA Roman Sugier	SSA Joanna Naczyńska
---------------------------	------------------	----------------------

Sygn. akt I ACa 100/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 października 2017 r. Sąd Okręgowy w Katowicach utrzymał

w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez ten Sąd w dniu 1 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II Nc 141/15 z tym zastrzeżeniem, że wobec zmiany ustawowej od dnia 1 stycznia 2016 r. naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie.

Wspomnianym nakazem zapłaty Sąd Okręgowy w Katowicach nakazał pozwanym A. M. (1) i G. M. aby zapłacili solidarnie powodowi (...) FINANSE Spółce Akcyjnej w B. kwotę 106.955,57 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 26 stycznia 2015 r. oraz 4.954 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 3.600 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

W motywach orzeczenia Sąd Okręgowy podał, że powódka uzasadniała żądanie zapłaty tym, iż nabyła w drodze indosu od (...) Spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością w S. weksel wystawiony przez pozwanego A. M. (1), a poręczony przez pozwaną G. M. obejmujący wartość nieuregulowanych zobowiązań wraz z odsetkami ustawowymi, wynikających z faktur VAT wystawionych przez (...), dla których termin płatności upłynął w dniu 25 stycznia 2015 r.

Pomimo poinformowania wystawcy weksla i poręczyciela o indosie oraz wezwania do zapłaty pozwani nie uregulowali należności.

Pozwani w sprzeciwie od nakazu wnieśli o jego uchylenie i oddalenie powództwa. Zarzucili nieważność weksla, brak legitymacji czynnej powódki oraz nieważności i nieskuteczność indosu.

Odnosząc się do stosunku podstawowego pozwani zarzucili, że szyby jakie zakupili od spółki (...) nie spełniały wymogu co do ich izolacyjności akustycznej, nie posiadały więc właściwości wynikającej ze złożonego zamówienia. Dlatego pozwany po bezskutecznym wezwaniu do dostarczenia szyb wolnych od wad w dniu 2 stycznia 2015 r. odstąpił od umowy. Ponadto pozwani zarzucili, że co do kwoty 45.263,54 złotych skutecznie umorzyli zobowiązanie przez potrącenie wzajemnej wierzytelności w kwocie 45.263,54 złotych wynikającej z obciążenia pozwanego kosztami demontażu i karą umowną przez jego niemieckiego kontrahenta.

Wyrok Sądu Okręgowego oparty został na następujących okolicznościach faktycznych.

Pozwany A. M. (1) jako kupujący, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, zawarł z (...) Spółką z o.o.

w S. jako sprzedawcą umowę kupna-sprzedaży. Zgodnie z umową pozwany zakupił od spółki szyby o dolnej granicy akustycznej wynoszącej 47 dB. Przedmiot zamówienia został dostarczony w połowie marca 2014 roku. Potwierdzeniem dokonania transakcji były wystawione przez spółkę faktury VAT: nr (...) z dnia 14 marca 2014 roku na kwotę 42.481,10 złotych oraz nr (...) z dnia 14 marca 2014 na kwotę 9.855,62 złotych. Pozwany wykonując działalność gospodarczą na terenie Niemiec zamówione szyby zamontował w budynku u swojego docelowego kontrahenta w D. w okresie od połowy marca 2014 roku do kwietnia 2014 roku. Pozwany nie zapłacił spółce (...) za zakupione szyby.

Jako zabezpieczenie przedmiotowej transakcji pozwany A. M. (1) wystawił w dniu 4 marca 2014 roku weksel własny na zlecenie (...) Sp. z o.o. w S., na kwotę 106.955,57 złotych, poręczony przez jego żonę G. M..

Docelowy kontrahent A. M. (1) zgłosił zastrzeżenia co do dolnej granicy akustyki konstrukcji okien. Zgodnie z wymaganiami niemieckiego kontrahenta akustyka całej konstrukcji, a nie tylko szyby, miała mieć minimalny współczynnik 47 dB. Powyższego wymogu nie spełniały w jego ocenie materiały dostarczone i zamontowane przez A. M. (1). Po przeprowadzeniu przez niemieckiego rzeczoznawcę pomiaru dźwiękoszczelności pomieszczeń, docelowy kontrahent pozwanego na podstawie prywatnej ekspertyzy rzeczoznawcy wniósł zastrzeżenia do zamontowanych przez pozwanego szyb, zażądał demontażu okien i wstrzymał się z płatnością faktur. Przeprowadzone badanie poziomu akustyczności przeprowadzone przez niemieckiego kontrahenta dotyczyło akustyczności całej konstrukcji okna, nie samej szyby.

Wobec zastrzeżeń docelowego kontrahenta w dniu 23 maja 2014 roku R. M., działający z umocowania A. M. (1) zwrócił się do spółki (...) o przesłanie deklaracji zgodności potwierdzających parametry izolacji akustycznej. W odpowiedzi Spółka przesłała certyfikaty

w dniu 28 maja 2014 roku. Zgodnie z deklaracjami zgodności (...) oraz CE (...) zamówione przez A. M. (1) szyby posiadają parametry izolacji akustycznej o wielkości co najmniej 47 dB. Wymogi co do poziomu akustyczności określone przez pozwanego w zamówieniu dotyczyły samej szyby, a nie całości konstrukcji.

A. M. (1) pismem z dnia 16 grudnia 2014 roku wezwał (...) Sp. z o.o. do dostarczenia rzeczy wolnych od wad, wskazując, że zamówiony towar nie spełnia norm co do izolacji akustycznej w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku pod rygorem odstąpienia od umowy sprzedaży.

Pismem z dnia 2 stycznia 2015 roku A. M. (1) złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy z powołaniem na sprzeczność towaru ze złożonym zamówieniem i jego wady fizyczne. O odstąpieniu od umowy poinformowana została strona powodowa.

W odpowiedzi spółka (...) w piśmie z dnia 7 stycznia 2015 roku podała, że zamówione szyby zostały wykonane zgodnie z przesłanym zamówieniem co do dolnej granicy izolacji akustycznej, wobec czego zamówiony towar nie jest obciążony wadami fizycznymi.

W związku z zastrzeżeniami kontrahenta niemieckiego co do izolacji akustycznej pomieszczeń pozwany zawarł z nim w lipcu 2014 porozumienie. Na mocy przedmiotowego porozumienia utracił wynagrodzenie z tytułu wad zamontowanego towaru, poniósł koszty demontażu okien, wykonania ekspertyzy technicznej, obciążony został karą umowną oraz poniósł straty z tytułu dokonanych przez niemieckiego inwestora potrąceń na przysługującym pozwanemu wynagrodzeniu ze względu na wady fizyczne zakupionego produktu. A. M. (1) w związku z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów, brakiem wypłaty wynagrodzenia przez kontrahenta niemieckiego oraz obciążeniem dodatkowymi kosztami wystawił w dniu 9 lutego 2015 roku wobec spółki (...) notę obciążeniową nr 01/02/15 na kwotę 503.815,46 złotych.

Pismem z dnia 10 lutego 2015 roku A. M. (1) dokonał potrącenia przysługującej mu wobec (...) Sp. z o.o. wierzytelności w kwocie 131.774,68 euro (stanowiącej równowartość kwoty 549.079,00 złotych) udokumentowanej powyższą notą obciążeniową z wierzytelnością spółki (...) na kwotę 45.263,54 złotych udokumentowaną 17 fakturami VAT wystawionymi w okresie od 7 marca 2014 roku do 1 czerwca 2014 roku.

(...) nabyła w drodze umowy przelewu z dnia 17 października 2014 roku wierzytelności przysługujące spółce (...) wobec pozwanych. Przedmiotem przelewu były należności objęte fakturami wystawionymi w okresie od 7 marca 2014 roku do 10 czerwca 2014 roku na łączną kwotę 97.600,26 złotych. Pozwany A. M. (1) został powiadomiony o cesji i wezwany do zapłaty należności objętej przelewem, wobec przesłania mu w dniu 21 października 2014 roku wezwania do zapłaty i zawiadomienia o cesji.

Pismami z dnia 16 stycznia 2015 roku powódka skierowała do pozwanych zawiadomienie o nabyciu przezeń na zasadzie indosu od spółki (...) Sp. z o.o. w S. weksła wystawionego przez A. M. (1), a poręczonego przez G. M. opiekującego na sumę wekslową w kwocie 106.955,57 z terminem płatności oznaczonym na dzień 26 stycznia 2015 roku i wezwała do zapłaty sumy wekslowej do dnia 26 stycznia 2015 roku. Suma wekslowa wyliczona na dzień 26 stycznia 2015 roku wynika z zestawienia 18 faktur za okres od 7 marca 2014 roku do 10 czerwca 2014 roku obejmujących należność główną w kwocie 97.600,26 złotych oraz odsetki za zwłokę w wysokości 9.355,31 złotych.

W piśmie z dnia 13 kwietnia 2015 roku skierowano do pozwanych wezwanie przedegzekucyjne obejmujące należność objętą pozwem w niniejszym postępowaniu.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powódki zasługuje na uwzględnienie w całości.

W ocenie Sądu bezzasadne są zarzuty pozwanych co do nieważności weksla, nieskuteczności indosu czy braku legitymacji czynnej powódki. Wywodu Sądu pierwszej instancji na ten temat można pominąć, gdyż pozwani w postępowaniu apelacyjnym nie kwestionują ich trafności. Zdaniem Sądu pierwszej instancji bezzasadny okazał się też zarzut nieistnienia dochodzonej wierzytelności ze względu na odstąpienie przez pozwanego od umowy ze spółką (...), ze względu na brak wymaganej izolacyjności akustycznej zakupionych szyb. Sąd uznał, że pozwany utracił prawo do odstąpienia od umowy, gdyż nie zawiadomił sprzedawcy o wadach towaru bez jakiegokolwiek zwłoki, do czego był zobowiązany z mocy przepisu art. 563 §1 i 2 k.c. Z ustaleń wynika bowiem, że o ewentualnej wadzie zakupionych szyb pozwany dowiedział się w lipcu 2014 r. a o wadliwości szyb zawiadomił sprzedawcę pismem z dnia 16 grudnia 2014 r.

Za bezskuteczny w stosunku do powódki Sąd uznał także zarzut potrącenia. Sąd wyjaśnił, że sprzeciwia się temu przepis art. 513 §2 k.c., który stanowi o niedopuszczalności potrącenia w stosunku do nabywcy wierzytelności (w tym przypadku powódki) wierzytelności, przysługującej względem zbywcy (tj. (...)), która stała się wymagalna później niż wierzytelność będąca przedmiotem przelewu.

Wierzytelności będące przedmiotem umowy przelewu były wymagalne w marcu i kwietniu 2014 r., a pozwani nie wykazali aby przed datą cesji, tj. 25 lutego 2015 r. zgłaszali wobec cedenta lub powódki jakieś wierzytelności z tytułu odszkodowania.

Mając to na względzie Sąd za zbędne uznał przeprowadzenie dalszych dowodów zawnioskowanych przez pozwanych na okoliczność wadliwości zakupionych szyb czy wielkości szkody doznanej przez pozwanego z tytułu ich wad i na mocy art. 496 k.p.c. utrzymał nakaz zapłaty w całości orzekając o kosztach na podstawie art. 98 k.p.c.

Wyrok został zaskarżony w całości przez pozwanych.

W apelacji skarżący zarzucili naruszenie przepisu art. 233 §1 k.p.c. polegające na przekroczeniu swobodnej oceny dowodów i czynienie ustaleń faktycznych przy braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego.

Obszerne wywody apelacji dotyczące tego naruszenia skupiają się na twierdzeniu, że dostarczone w późniejszym okresie przez sprzedawcę szyb certyfikaty nie pozwalają na ustalenie, że (...) sp. z o.o. sprzedała pozwanemu szyby o zamówionej izolacyjności akustycznej. W ocenie skarżących jeden z tych certyfikatów świadczy o tym, iż szyby miały nieokreśloną dźwiękoszczelność.

Świadczy to zdaniem pozwanych o wadliwości sprzedanych szyb, gdyż nie odpowiadały one treści zamówienia a wada ta została przez sprzedawcę podstępnie zatajona, gdyż pozwanego zapewniano, że sprzedane rzeczy posiadają właściwości wskazane w zamówieniu.

Dlatego w ocenie skarżących oddalenie wniosków dotyczących przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka A. M. (2) oraz dowodów z opinii biegłego z zakresu budownictwa i rachunkowości na okoliczność wadliwości szyb i wielkości szkody doznanej przez pozwanego z tego tytułu stanowi naruszenie przepisu art. 207 § 6 k.p.c. oraz art. 227 k.p.c. w związku z art. 278 k.p.c.

Zarzucono także naruszenie przepisu art. 328 §2 k.p.c. poprzez zbiorczą ocenę dowodów bez odniesienia jej do poszczególnych okoliczności oraz ogólnikową ocenę wiarygodności zeznań pozwanego.

Skarżący zarzucili również naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

– art. 556¹ § 1 i 2 k.p.c. przez nieuwzględnienie okoliczności, że sprzedawca dostarczył szyby niezgodne z zamówieniem,

– art. 564 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie okoliczności, że sprzedawca wiedział o wadzie szyb a zapewnił pozwanego, że sprzedane rzeczy posiadają właściwości wskazane w zamówieniu ,

– art. 563 § 1 i 2 k.c. poprzez jego zastosowanie mimo, że pozwany nie miał możliwości zbadania szyb i niezwłocznego zawiadomienia sprzedawcy o ich wadzie.

Pozwani wnieśli nadto o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa , specjalisty od stolarki okiennej, na okoliczność niezgodności towaru dostarczonego przez sprzedawcę ze złożonym zamówieniem oraz poprawności ekspertyzy dokonanej przez niemieckiego rzeczoznawcę w opinii z 1 lipca 2014 r. a nadto z zeznań świadka A. M. (2) na okoliczność wydania przez niego opinii prywatnej , przyczyn i okoliczności będących źródłem sporządzenia opinii, towarzyszących sporządzeniu okoliczności, informacji o właściwościach zamontowanych szyb; wprowadzenie pozwanego w błąd przez producenta szyb, ukrycia wady, dostarczonych przez (...) Sp. z o.o. certyfikatów.

Powołując się na powyższe pozwani wnosili o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów procesu za obie instancje.

Powódka w odpowiedzi na apelację pozwanych wniosła o jej oddalenie i o zasądzenie od pozwanych na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył, co następuje;

Apelacja pozwanych nie może odnieść zamierzonego skutku.

Zgodzić należy się ze skarżącymi, że Sąd Okręgowy niezgodnie z zebranymi dowodami ustalił, że certyfikaty właściwości użytkowych CE (...) i CE (...) uzyskane przez pozwanego od sprzedawcy szyb nie wskazują na to, że sprzedane szyby charakteryzują się izolacyjnością akustyczną wynoszącą co najmniej 47 decybeli. Z pierwszego ze wspomnianych certyfikatów wynika bowiem, że dotyczy on szyb zespolonych o bezpośredniej izolacyjności od dźwięków powietrznych wynoszącej 46 dB, a w drugim podano w tym zakresie oznaczenie (...) co według twierdzeń pozwanych oznacza, że izolacyjność akustyczna nie została ustalona, a czemu powódka nie zaprzecza.

Jednakże według powódki pozwanemu dostarczono szyby zespolone zgodne z zamówieniem, co zostało potwierdzone certyfikatem doręczonym na żądanie kupującego.

W oparciu o zebrane dowody nie sposób poczynić stanowczych ustaleń co do tego czy i jaka ilość szyb posiadała właściwości wynikające ze wspomnianych certyfikatów oraz czy te certyfikaty dotyczą szyb jakich dotyczy niniejsza sprawa. Okoliczność ta nie została bowiem przyznana w toku postępowania przez stronę powodową. Odnosząc się do treści umowy zawartej przez strony należy zauważyć, że sprzedawca szyb obciążając kupującego fakturami z dnia 14 marca 2014 r. nr (...) i (...) podał, że sprzedaje pozwanemu szyby zespolone objęte deklaracjami właściwości użytkowych oznaczonych (...) (...)-5 ID (...) z podaniem adresu internetowego www.pilkington.com.ce.

Tego rodzaju deklaracja właściwości użytkowych dotyczyła wszystkich szyb zespolonych sprzedanych pozwanemu.

Mając na względzie powyższe okoliczności nie sposób uznać, że sprzedawca szyb zataił właściwości sprzedawanego towaru lub, że pozwany jako przedsiębiorca nie mógł niezwłocznie po otrzymaniu towaru i faktur ustalić czy sprzedany mu towar zgodny ze złożonym zamówieniem.

Brak aktów staranności ze strony pozwanego po otrzymaniu faktur ze wskazaniem certyfikatów dotyczących dostarczonego towaru niweczy zarzut odstąpienia od umowy ze względu na brak niezwłocznego zawiadomienia o wadzie o jakim mowa w przepisie art. 563 k.p.c.

Nie można jednak wykluczyć, że sprzedawca zapewnił pozwanego o braku wad zatajając ich istnienie przez podanie nieprawdziwych danych w fakturach co do właściwości akustycznych szyb oraz dostarczając certyfikaty właściwości użytkowych niezgodnych z zamówieniem.

Jak wspomniano jeden z tych certyfikatów dotyczył szyb o izolacyjności od dźwięków wynoszącej 46 decybeli, a w drugim stwierdzono, że tego rodzaju izolacyjność nie jest ustalona. Prowadzi to więc do wniosku, że jeśli spółka (...) sprzedała pozwanemu szyby zespolone niezgodnie z zamówieniem, o właściwościach użytkowych wynikających z treści faktur to pozwany to profesjonalista winien zbadać czy sprzedany mu towar jego zgodny z treścią zamówienia i w razie odmiennych ustaleń niezwłocznie zawiadomić o tym sprzedawcę, korzystając z uprawnień wynikających z rękojmi w przypadku wadliwości sprzedanego towaru.

Pozwany tego rodzaju aktów staranności nie dochował. Po otrzymaniu faktur dotyczących zapłaty za szyby o właściwościach wynikających ze wskazanych w nim certyfikatów CE nie zakwestionował braku zgodności między zamówionym a dostarczonym towarem. W ocenie Sądu Apelacyjnego powoływanie się na wadliwość sprzedanych szyb, ze względu na treść przedłożonych do akt certyfikatów nie jest wystarczające dla ustalenia, że sprzedane szyby obciążone były wadą uzasadniającą odstąpienie od umowy. Po pierwsze z tego powodu, że jeden z tych certyfikatów dotyczy szyb o izolacyjności akustycznej wynoszącej 46 decybeli, a drugi dotyczy szyb zespolonych o większej grubości i nie ma ustalonej izolacyjności akustycznej (dźwiękoszczelności).

Nawet więc jeżeli sprzedawca dostarczył szyby o nieco mniejszej i nieustalonej dźwiękoszczelności (czemu przeczy treść faktur obciążających pozwanego) to dla jednoznacznego ustalenia wadliwości sprzedanych szyb niezbędne było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność izolacyjności szyb na dźwięki powietrzne.

Z akt sprawy wynika, że przeprowadzenie takiego dowodu nie było możliwe, gdyż strona pozwana mimo złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy i wynikającego z przepisu art. 494 §1 k.c. wymogu zwrotu rzeczy otrzymanej w wyniku umowy, nie była w stanie podać gdzie znajdują się szyby obciążone zarzucaną wadą (k. 478).

W tych okolicznościach oddalenie przez Sąd Okręgowy wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu budownictwa i rachunkowości na okoliczność wadliwości szyb sprzedanych pozwanemu i wielkości szkody doznanej przez niego z tego tytułu należy uznać za zasadne. Sąd Apelacyjny, poza wspomnianymi zastrzeżeniami co do znaczenia dowodowego certyfikatów na jakie powołuje się skarżący, podziela ustalenia Sądu Okręgowego uznając za prawidłowe i traktuje jako swoje własne.

Zgodnie z przepisem art. 560 § 4 k.c. kupujący nie może odstąpić od umowy jeśli wada jest nieistotna.

Przepis ten ma o tyle znaczenie dla oceny zasadności apelacji, że z przedłożonej przez skarżących kopii opinii niemieckiego rzeczoznawcy i jej tłumaczenia na język polski wynika, że niemiecki kontrahent pozwanego przewidział dźwiękoszczelność okien wynoszącą 45-49 decybeli (k. 69), a przedmiotem badań akustycznych była w Niemczech izolacyjność zamontowanych okien a nie izolacyjność szyb sprzedanych pozwanemu. Zbędnym dla rozstrzygnięcia było więc przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy niemieckiego na okoliczność ewentualnej wadliwości szyb sprzedanych pozwanemu skoro skarżący nie utrzymywali, że przedmiotem ekspertyzy niemieckiego rzeczoznawcy była akustyczna izolacyjność. Zeznania rzeczoznawcy wydającego prywatną opinię na zlecenie niemieckiego kontrahenta pozwanego nie mogą zastępować dowodu opinii biegłego na okoliczność ewentualnej wadliwości sprzedanych szyb.

Reasumując należy uznać, że pozwany kupując od (...) szyby

o właściwościach wyspecyfikowanych w fakturach winien jako profesjonalista zbadać czy wskazane w nich certyfikaty właściwości użytkowych odpowiadają treści zamówienia, a w razie odmiennych ustaleń niezwłocznie zawiadomić sprzedawcę, czego nie uczynił co skutkuje utratą praw z rękojmi ze względu na treść art. 563 §1 i 2 k.p.c.

Także treść certyfikatów na jakie powołuje się skarżący nie daje podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji. Z jednego z nich wynika bowiem izolacyjność akustyczna wynosząca 46 decybeli przy zamawianych 47 decybelach, co nie może być uznane za istotną wadę rzeczy sprzedanej w okolicznościach sprawy, a z drugiego, że izolacyjność tego rodzaju nie została ustalona. Skoro brak podstaw do poczynienia stanowczych ustaleń czy i jakiej ilości szyb dotyczą wspomniane certyfikaty a zbadanie ich izolacyjności akustycznej okazało się niemożliwe nie sposób uznać, iż pozwani wykazali, że dostarczone im szyby miały wady i były one na tyle istotne, że uzasadniały one odstąpienie od umowy i potrącenie wierzytelności z tytułu naliczonego odszkodowania, którego pozwany dotychczas nie zapłacił.

Zarzut naruszenia przepisu art. 563 §1 i 2 k.p.c. należy więc uznać za chybiony.

Zarzut naruszenia przepisu art. 556¹ §1 pkt 1 i 2 k.c. jest o tyle nietrafny, że pozwani w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji zachowywali chwiejne stanowisko utożsamiając wadliwość zakupionych szyb z brakiem stosownych certyfikatów potwierdzających oczekiwane właściwości, a innym razem utrzymując, że szyby takich właściwości nie posiadały.

Brak certyfikatów można było stwierdzić niezwłocznie i zażądać ich od sprzedawcy. Brak wymagalnych właściwości akustycznych należało zaś udowodnić, czemu pozwani nie sprościli, mimo ciężaru dowodu wynikającego z przepisu art. 6 k.c.

Dlatego za bezzasadne należało też uznać naruszenie przepisów art. 564 k.c. i 563 §1 i 2 k.c.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 §1 k.p.c. oddalił apelację pozwanych jako pozbawioną uzasadnionych podstaw.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na mocy art. 98 k.p.c.

SSO del. Tomasz Tatarczyk	SSA Roman Sugier	SSA Joanna Naczyńska
---------------------------	------------------	----------------------